

Lovforslaget blev behandlet i et Udvalg. Jeg ser ikke, at det løber nogen Fare derved. Naar virkelig, som vi se, denne Lov er, om jeg tør kalde det, en Regimentets Datter, da behøve vi heller ikke at være bange for, at hun skulde løbe nogen Fare ved at komme til at staa blandt Mænd af Regimentets Slægt. Jeg kan ikke se nogen Grund til at befrygte, at et Udvalg skulde blive sammensat saaledes, at der skulde kunne fremkomme et Resultat i Udvalgets Betænkning, som kunde bringe Lovforslaget i Fare. Lovforslagets vanskelige Side er vistnok den, at det, naar det bliver omformet paa nogen betydelig Maade, ikke vil have Udfigt til at komme tilbage fra Landstinget, saaledes som vi en Gang have set det komme. At det er kommet til os fra det andet Thing i den Form, hvori det nu foreligger, skyldes vi vistnok vor høitagtede Indenrigsminister, som har haaret det gennem det andet Thing; men just deri synes jeg, at der ligger fuldkommen Betryggelse for, at der heller ikke i dette Thing vil fremkomme Noget af den Betydning, at det kan bringe Lovens Tilblivelse i Fare, og det vilde jeg heller ikke ønske, skulde ske. Jeg ser som sagt slet ikke, at der løbes nogen Fare ved at overgive Sagen til et Udvalgs Behandling. Jeg tror, at man derved kommer udenom adskillige Banstigeligheder, at man vil undgaa en hel Del Vindringsforslag, som ellers saare let vilde fremkomme paa Maa og Jaa. De Forslag, som vilde fremkomme, kunne meget bedre drøjes i et Udvalg sammen med den ærede Minister og reduceres til deres sande Betydning end ved at fremkomme som løse Vindringsforslag fra mange Medlemmer til 2den Behandling. Jeg anser derfor Nedsættelse af et Udvalg som det Heldigste for Loven, hvilken jeg ønsker fremmet i denne Session, og jeg kan ikke undlade, da Forslag om Udvalg er fremkommet, at stemme derfor.

Th. Nielsen: Ja, den sidste ærede Læser benævnte Lovforslaget Regimentets Datter. Jeg skal dertil bemærke, at jeg vel tror, at der for Principet — idelmindste synes det efter Udtalelserne saa — er et Flertal her i Thinget; men det gjaelder jo ikke blot om Principet, men ogsaa om Principets Udførelse, og jeg er meget bange for, at der dog ikke er saa ganske Jaa her, som ønske at give Regimentets Datter Gift ind. Vi maa huske, at naar der er et Lovforslag, som i sine Hovedtræk fortjener Bifald, da kan ikke ethvert Medlem faae alle sine Ønsker tilfredsstillende i det Enkelte; det maa være nok med Hovedtrækkene. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjøer) vil jeg bemærke, at naar han siger, at Alle eller et overveiende Flertal ere enige om Forslaget, da kan det gjerne være, men ogsaa blandt dem, der have udtalt sig for Sagen i dens Umyndelighed, er der dem — saaledes — det

ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), til en vis Grad ogsaa det ærede Medlem for Skjelsløv (Holslein-Holsteinborg) — der efter deres Udtalelser vilde have saadanne Bestemmelser ind, som efter min Overbevisning vilde føre til, at Loven ikke udkommer. Det ærede Medlem fra Ringkjøbing (Christiansen) har jo udtalt sig for Kommunegaranti, og det er min Overbevisning, at det er Gift for Lovforslaget, ligesom en Bestemmelse om Kjøbstæderne vil være det, og det er en saadan, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) vil have ind, der dog, saavidt jeg kan se, er en principiel Modstønder af Lovforslaget. Selv det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) vil have Kjøbstæderne ind og vil have de jordløse Huse uden ingen af Delene kan ske. Jeg skal gjerne indrømme, at under visse Omstændigheder kan et Udvalg være heldigt; men her er der stor Fare ved at nedsætte et Udvalg. Der vil naturligvis komme afvigende Betragtninger fra forskellige Sider, og naar man da siger, at vi maa haste og stræbe efter at blive færdige, hvad vilde da de sige, naar de ikke faae Tid til at faae deres Oplysninger? De vilde sige, at det er en grusom Behandling; naar Thinget nedsætter et Udvalg, er det Meningen at undersøge Sagen og at give god Leilighed til at faae Oplysninger. Men man glemmer vent, at der har været Udvalg (Kjøer: Nei!). So, det glemmer det ærede Medlem; thi ellers maatte han huske, at Lovforslaget ligger saa nær ved det Lovforslag, der da blev frembragt af Udvalget, som det er muligt. Der er kun den ene Ting at ændre med Maximalgrændsen, og maaske kommer ogsaa det til, at man vil give mere begrændsede Laan til de jordløse Huse. Det er de eneste Ting, der ere komne frem i denne Forhandling, som ikke vilde være Gift for Lovforslaget. Endelig skal jeg minde om, at Ingen veed, naar denne Samling sluttes. Det er muligt, at den varer meget længe, men det er ogsaa muligt, at Afslutningen sker hurtigeere, end man tænker (Verg: Na!). Ja, der kan jo ske Meget. Jeg tager i denne Henseende ikke Hensyn til Enkeltmands Mening; thi ingen Enkeltmand er fuldstændig Herre over Situationen, saa at jeg ogsaa af den Grund finder, at vi ikke bør forlange dette Lovforslags Vi. Vi vide, at Udvalgsbehandling efter den Form, under hvilken der forhandles, og da her tillige er saa modstridende Meninger, kan og efter min Overbevisning vil forsinke, muligen endogsaa forhindre Lovforslagets Bedtagelse. Jeg beder derfor dem, der ere Venner af Lovforslaget, om at stemme imod, hvad der kan sinke dets videre Gang, saa at der altsaa intet Udvalg bliver nedsat.

Christiansen: Der er et gammelt Ord, der siger: Den, der tror, haster ikke. Jeg tror,